

Zadnji trije sestavki, »Credenze, usi e costumi del popolo ucraino intorno alla morte« (str. 100—117), »Il circolo magico nelle credenze e negli usi del popolo ucraino« (str. 118—138) ter »Residui di cosmogonie antiche nel folklore ucraino« (str. 139—158) so lepe folkloristične študije ob komparativni metodi. Vse tri kažejo, da je avtor v tej stroki posebno doma. Človek ob teh razpravah kar želi, da bi mogel kaj podobnega brati tudi o naših vražah, šegah in običajih ob smrti, o risu (magičnem krogu) in o kosmogoniji — postanku sveta, kar vse dobimo tudi v našem narodnem blagu.

Za nameček je še v knjigi kratko poročilo ob priliki razstave grafične umetnosti ukrajinske v Rimu 1938 »Caratteri, aspirazioni e mete degli artisti ucraini«, kar pojasnjuje še 11 uspehlih reprodukcij, ki v izvedbi in vsebinsko res dihajajo ukrajinstvo.

Končno je navedel avtor še obširno bibliografijo (str. 162—176) knjig, ki govore v najrazličnejših jezikih — slovenskega ni med njimi in ne imena kakega našega rojaka! — o Ukrajini, in sicer o njeni zgodovini in politiki do naših dni, o geografiji, ekonomiji, verstvu, literaturi in umetnosti, kar zgovorno priča, da je zanimanje za Ukrajno in njeno usodo bilo vedno veliko.

Umevno je, da se avtor ob snovi, ki jo obdeluje, v raznih sestavkih ponavlja, kar pa celote vendarle ne moti. Kljub znanstvenim izvajanjem se avtorju pozna, da je navdušen propagator, ki računa s časom in razmerami, hoteč čim več koristiti svoji domovini.

Dr. Joža Lovrenčič.

Dr. Vrečar Ivan: Kristus kraljuj. Molitvenik. Založil Škofijski ordinariat. V Ljubljani 1938.

Ne vem, zakaj smo dobili ta res dobri molitvenik, ki ga je s sodelavci sestavil dr. Vrečar, tako pozno v oceno, saj vsi vemo, da je verski prerod in samo verski prerod osnova vsega ostalega katoliškega uveljavljenja. K takemu prerodu pa veliko pripomore dober molitvenik.

Novi molitvenik je rodila potreba in želja, da z liturgično obnovo poglobimo naše versko življenje. V tem, da obnavlja v času primerni obliki liturgično besedilo, pa je tudi visoka vrednost in odlika tega molitvenika. Sicer še vedno motijo nekateri deli, kjer besedilo ni vzeto iz liturgije, ampak so ponesrečeni izdelki, nedoživeti, ki se, ne vem zakaj, presajajo iz molitvenika v molitvenik. Ilustrator Iv. Pengov je s svojimi risbami dobro izrazil osnovno težnjo liturgije: preprosto mirnost, brez narejene načičkanosti.

Kljub malenkostnim napakam, na katere sem opozoril, pa drži, da smo s tem delom dobili molitvenik, ki ga lahko s ponosom pokažemo vsakemu in ki ga bo z veseljem nosil s seboj tudi izobraženec.

Tone Čokan.

Otto Breiter: Abendgebete der Pfarrgemeinde. Herder & Co. Kart. 1.50; platno 2.20 RM.

Liturgično gibanje, ki zajema vedno širše plasti in se vedno bolj uveljavlja, teži za tem, da dvigne iz davnin tisto tesno sožitje kristjanov s Cerkvijo, mu da času prikladno obliko in s tem nudi občestvu versko moč. Moliti s Cerkvijo pa ni samo zbiranje vernih v Cerkvi, ampak je molitev v duhu Cerkve. Temu hoče služiti ta priročni molitvenik, ki tudi nam lahko da marsikatero vzpodbudo.

Tone Čokan.